

[Niels Helveg Petersen.]

Hansen så frimodigt påstår, at dette selvfølgelig sagtens og med lethed kunne være lavet 5-6 mill. kr. billigere. Hr. Lysholt Hansen er ude af stand til at føre nogen form for bevis for dette. På grundlag af det tidspres, der forelå, tror jeg, man må anse det for helt oplagt, at man ikke kunne have gennemført normal licitation.

Jeg skal dog på trods af dette ikke forsøge at lægge skjul på, at jeg finder, at der under sagens forberedelse, også under denne regerings behandling af den, er opstået forstyrrelser, som burde være undgået, og som det er en opgave at undgå i fremtidige sager. Der opstod under sagens forberedelse i perioden fra begyndelsen af marts og nogle måneder frem forstyrrelser af forskellige årsager, på grund af misforståelser, sygdom, ferie og vel sagtens også, fordi der ikke på et tidligt tidspunkt blev truffet ganske klare aftaler om, hvor ansvaret for lokalernes fremskaffelse skulle ligge. Det afgørende er imidlertid, at der ikke under denne fase kan siges at være begået noget som helst, som er så uundskyldeligt, at det kan og bør få følger, hverken for implicerede embedsmænd eller ministre. Der er tale om beklagelige administrative misforståelser, men ikke om noget, der tilnærmelsesvis kan karakteriseres som grov tilsidesættelse af embedspligter.

Mens jeg nu er ved omtalen af sagens forberedelse, kan jeg ikke tilbageholde den bemærkning, at jeg nok ville have fundet det klædeligt, hvis socialdemokratiet ikke rettede for skarpe anklager imod andre. Det fremgår nemlig ganske tydeligt, at den tidligere regering ikke havde truffet forberedelser til at skaffe lokaler. Man har formentlig dengang ikke kendt lokalebehovet, men det kaster unægtelig alligevel et grelt lys over påstande om, at det havde kunnet lade sig gøre at gennemføre kilde-skatte så hurtigt, som den tidligere regering påstod. Hvorledes kan man forestille sig, at man i perioden fra februar til september 1968 havde kunnet skaffe lokaler til mellem 350 og 500 ansatte? At der under den tidligere regerings forberedelse af kilde-skatte måske ikke har været helt hold over det, er jo ikke noget forsvar for denne regering, men det burde måske nok tjene til, at man fra

den tidligere socialdemokratiske regering nærmede sig spørgsmålet med noget større ydmyghed, end vi oplever. Jeg tror, man nok stod sig ved at gå lidt mere stille med dørene.

Så vil jeg vende mig til det andet led i den socialdemokratiske forespørgsel, som er temmelig besynderligt formuleret, idet det påstås, at det ved kommissionsdomstolens beretning må anses for godtgjort, at boligministeren i forhandlingerne med finansudvalget har afgivet urigtige og vildledende oplysninger samt fortiet oplysninger af væsentlig betydning. Formuleringen er besynderlig, fordi beretningen jo netop ikke beskæftiger sig med, hvad der er foregået i finansudvalget, men derimod indgående med det skriftlige materiale, der foreligger. Det er aldeles ikke på grundlag af beretningen muligt at slutte noget om, at det må anses for godtgjort, hvad der er foregået under forhandlingerne i finansudvalgsmøderne. Det har højesteretsdommer Gjerulff ikke haft muligheder for; jeg går ud fra, at hvis det skulle have været gennemført, måtte finansudvalgsmedlemmerne være afhørt.

Ved bedømmelse af forespørgernes påstande foreligger der to skrivelser, dels aktstykket af 29. juli, dels skrivelsen af 19. august til finansudvalgets formand. Af den sidstnævnte skrivelse kunne man få det indtryk, at averteringen havde indbragt mange forslag. Det er — her er udtrykket på sin plads — i beretningen godtgjort, at dette skyldes misforståelser mellem statsbyggekontoet og slotsforvaltningen. Det er en uheldig fejl, men en uvæsentlig fejl. Der findes i sidstnævnte skrivelse to unøjagtigheder, der ligeledes er uvæsentlige for finansudvalgets behandling af sagen, dels at tilbuddet på Nørrebro Industrigård fremkom som en reaktion på annoncering, dels at forhandlingerne med Rasmussen & Schiøtz var indledt i maj-juni, hvor det rigtige tidspunkt som bekendt er midt i juni.

Det spørgsmål kan videre rejses, om den gennemgang af tilbuddene, der var foretaget, kan kaldes en nøje teknisk og økonomisk gennemgang. Dette udtryk anvendes som fremhævet tidligere både i aktstykke 447 og 494. Det kan vel diskuteres, efter hvad